

Sygn. akt III K 223/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lipca 2020 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Kaszyca

Ławnicy: Anna Ratajczyk, Jacek Zdobylak

Protokolant: Oliwia Marczevska

bez udziału Prokuratora

po rozpoznaniu na rozprawach w dniach: 16 września, 21 października, 26 listopada 2019r., 13 stycznia, 10 lutego, 9 marca, 8 czerwca i 9 lipca 2020r.

sprawy T. K. (1), syna S. i G. z d. (...), ur. (...) we W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 03 kwietnia 2018 roku we W. na parkingu sklepu (...) przy ulicy (...), działając w zamiarze udzielenia pomocy A. W. (1) ps. (...), K. C. ps. (...), Ł. B. (1) ps. (...) w dokonaniu rozboju na osobie A. J. (1), przekazał K. C. broń palną w postaci pistoletu samopowtarzalnego (...) kaliber 9mm nr (...) produkcji ukraińskiej, przy pomocy której K. C. ps. (...), Ł. B. (1) ps. (...) i A. W. (2) ps. (...) dokonali rozboju na A. J. (1), w ten sposób, iż grożąc użyciem broni palnej, doprowadzili go do stanu bezbronności, a następnie wobec odmowy pokrzywdzonego przekazania im pieniędzy, dokonali kradzieży należącego do pokrzywdzonego pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości nie mniejszej niż 45.000 złotych,

tj. o czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 280§2 kk,

II. w okresie od nieustalonego dnia do dnia 19 czerwca 2018 roku we W., bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci pistoletu produkcji ukraińskiej typu (...) kal. 9 mm nr (...) produkcji ukraińskiej z magazynkiem oznakowanym k177 wraz z amunicją (...) M. w ilości 75 sztuk

tj. o czyn z art. 263§2 kk

I. oskarżonego T. K. (1) uznaje za winnego tego, że w dniu 03 kwietnia 2018 roku we W. na parkingu sklepu (...) przy ulicy (...), działając w zamiarze udzielenia pomocy K. C. ps. (...) w dokonaniu rozboju na osobie A. J. (1), przekazał K. C. broń palną w postaci pistoletu samopowtarzalnego (...) kaliber 9mm nr (...) produkcji ukraińskiej, przy pomocy której K. C. ps. (...) działając wraz z Ł. B. (1) ps. (...) i A. W. (1) ps. (...) dokonali rozboju na A. J. (1), w ten sposób, iż grożąc użyciem broni palnej, doprowadzili go do stanu bezbronności, a następnie wobec odmowy pokrzywdzonego przekazania im pieniędzy, dokonali kradzieży należącego do pokrzywdzonego pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) o wartości nie mniejszej niż 45.000 złotych, tj. czynu z art. 18§3 kk

w zw. z art. 280§2 kk i za to na podstawie art. 19§1 kk w zw. z art. 280§2 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) lat pozbawiania wolności;

II. oskarżonego T. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt. II. części wstępnej wyroku, przyjmując, iż czynu tego dokonał w okresie od marca 2017r. do dnia 19 czerwca 2018r., tj. czynu z art. 263§2 kk i za

to na podstawie art. 263§2 kk wymierza mu karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

III. na podstawie art. 85 i art. 86§1 kk wymierzone powyżej kary łączy

i wymierza oskarżonemu karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności;

IV. na podstawie art. 63§1 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 23 listopada 2018r. godz. 11:40 do dnia 2 marca 2020r. godz. 16:15;

V. na podstawie art. 44§6 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów ujętych w wykazie na k. 589 pod poz. 1-3;

VI. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów postępowania, w tym wymierza mu opłatę w wysokości 400zł.

Anna Ratajczyk Tomasz Kaszyca Jacek Zdobylak

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 223/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			

1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	T. K. (1)	czyn przypisany oskarżonemu w pkt. I. części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w dniu 3 kwietnia 2018 roku we W. na parkingu sklepu (...) przy ulicy (...), działając w zamiarze udzielenie pomocy K. C. ps. (...) w dokonaniu rozboju na osobie A. J. (1), przekazał K. C. broń palną w postaci pistoletu samopowtarzalnego (...) kaliber 9 mm nr (...) produkcji ukraińskiej, przy pomocy której K. C. ps. (...) działając wraz z Ł. B. (1) ps. (...) i A. W. (1) ps. (...) dokonali rozboju na A. J. (1), w ten sposób, iż grożąc użyciem broni palnej, doprowadzili go do stanu bezbronności, a następnie wobec odmowy pokrzywdzonego przekazania im pieniędzy, dokonali kradzieży należącego do pokrzywdzonego pojazdu marki A. (...) o nr rej. (...) o	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1)	k. 159-164; 221-223; 224-225, 276; 311-313, 584-586; 765v-768(tom sądowy)	

wartości nie mniejszej niż 45.000 złotych		
zeznania świadka A. J. (1)	k. 70-71; 73-74; 768-769 (tom sądowy)	
zeznania świadek W. J.	k. 67-68; 769-770 (tom sądowy)	
częściowo wyjaśnienia świadka A. W. (2)	k. 83-86; 822-823 (tom sądowy)	
wyjaśnienia świadka K. C.	k. 87-90; 709-714 (91-92 wypis); 726-729 (96-96 wypis); 731-733 (97-98 wypis); 734-735 (99 wypis); 736-739 (100-102 wypis); 314-322; 823 (tom sądowy)	
częściowo wyjaśnienia świadka Ł. B. (1)	k. 114-117; 118-119; 120-125; 824-825 (tom sądowy)	
zeznania świadka W. Z. (1)	k. 829-831; 450v-451 (tom sądowy)	
zeznania świadka P. S.	k. 464-464; 456v (tom sądowy)	
decyzja (...) nr (...) z dnia 18.09.2018 r.	k. 23	
notatka urzędowa z dnia 10.07.2018 r.	k. 24	
wypis z komunikatów zbiorczych utrwalonych w trakcie czynności operacyjnych pod kryptonimem (...)	k. 25-49	
plyta z nagraniami rozmów utrwalonych w	k. 49a; 49b	

czynnościach operacyjnych pod kryptonimem (...)			
protokoły odtworzenia zapisu dźwięku	k. 50-66		
tablice poglądowe	k. 119; 321-322; 325-330		
uprzednia wielokrotna karalność oskarżonego	dane o karalności (dowód dla czynów z pkt 1.1.1-1.1.2)	k. 278-279; 580-582	
brak w krytycznym czasie ze strony oskarżonego z przyczyn chorobowych zniesionej ani w stopniu znacznym ograniczonej zdolności do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem	opinia sądowo-psychiatryczna (dowód dla czynów z pkt 1.1.1-1.1.2)	k. 576-578	
umiarkowanie pozytywna opinia o oskarżonym z Aresztu Śledczego we W.	opinia z AŚ (dowód dla czynów z pkt 1.1.1-1.1.2)	k. 697 (tom sądowy)	
1.1.2.	T. K. (1)	czyn przypisany oskarżonemu w pkt. II. części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
w okresie od marca 2017 roku do dnia 19 czerwca 2018 roku we W., bez wymaganego zezwolenia posiadał broń palną w postaci pistoletu typu (...) kal. 9 mm nr (...) produkcji ukraińskiej z magazynkiem oznakowanym k177 wraz z	częściowo wyjaśnienia oskarżonego T. K. (1)	k. 159-164; 221-223; 224-225, 276; 311-313, 584-586; 765v-768(tom sądowy)	

amunicją (...) M. w ilości 75 sztuk			
wyjaśnienia świadka K. C.	k. 87-90; 709-714 (91-92 wypis); 726-729 (96-96 wypis); 731-733 (97-98 wypis); 734-735 (99 wypis); 736-739 (100-102 wypis); 314-322; 823 (tom sądowy)		
wyjaśnienia świadka Ł. B. (1)	k. 114-1147, 118-119; 120-125; 824-825 (tom sądowy)		
zeznania świadka M. G.	k. 348-350; 456v (tom sądowy)		
zeznania świadka K. M.	k. 402-404; 475v (tom sądowy)		
opinie z przeprowadzonych badań z zakresu broni i balistyki	k. 239-242; 243-244; 417-420; 423-424; 426-427		
protokół przeszukania pomieszczeń przy ul. (...)	k. 391-394		
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

2. <i>OCena DOWÓDÓW</i>			
2.1. <i>Dowody będące podstawą ustalenia faktów</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1.1		<p>CZEŚCIOWO WYJAŚNIENIA OSKARŻONEGO T. K. (1):</p> <p>jakkolwiek oskarżony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, część jego wyjaśnień co do okoliczności faktycznych Sąd uwzględnił, albowiem znajdowały one potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym.</p> <p>Dotyczyło to przede wszystkim przywiezienia na żądanie K. C. i przekazania mu przedmiotowego pistoletu wraz z amunicją na parking sklepu (...) przy ul. (...) we W. w dniu 3 lipca 2018 r., albowiem treść tych wyjaśnień znajdowała potwierdzenie w wyjaśnieniach K. C. i Ł. B. (1).</p> <p>Sąd uwzględnił również te wyjaśnienia, w których oskarżony przyznał, iż wiedział, że w miejscu gdzie przywiózł broń K. C. miał mieć z kimś spotkanie.</p>	

		<p>Oskarżony odnosząc się do treści utrwalonych rozmów przyznał, iż określenie (...) dotyczyło zabezpieczonej broni.</p> <p>Do kwestii braku wiarygodności oskarżonego w zakresie wyjaśnień, iż nie znał personaliów osoby z kim ma odbyć się spotkanie i samego celu tego spotkania Sąd odniósł się w punkcie 2.2. przy ocenie wyjaśnień oskarżonego.</p>	
	<p>ZEZNANIA ŚWIADKA A. J. (1):</p> <p>świadek w szczegółowy, znajdujący potwierdzenie w treści wyjaśnień Ł. B. (1) i zasadniczej części K. C. i tym samym w ocenie Sądu wiarygodny sposób opisał przebieg zdarzenia z dnia 3 kwietnia 2018 r. w toku którego spotkał się z wyżej wymienionymi oraz A. W. (1).</p> <p>Oczywiście Sąd miał na względzie, iż zeznania świadka w zależności od etapu postępowania, w których były składane różniły się w niektórych szczegółach np. w śledztwie wskazywał, iż nie zdążył porozmawiać z A. W. (1) kiedy podszedł do niego z bronią K. C. natomiast przed Sądem tłumaczył, iż zdążył zamienić jedno-dwa zdanie z A. W. (1) przed przyjściem z bronią K. C.. W ocenie Sądu z uwagi</p>		

na dynamiczny przebieg zdarzenia nie były to jednak okoliczności na tyle znaczące, aby mogły podważyć wiarygodność zeznań świadka.

Świadek wskazywał, iż spotkanie w dniu 3 kwietnia 2018 r. było konsekwencją rozbieżności co do rozliczeń dokonywanych przez niego na rzecz przebywającego w zakładzie karnym W. Z. (1). Świadek wskazywał, iż rozliczenia dotyczyły samochodu m-ki M. (...), co do którego umówił się z ww., że go sprzeda, a po odliczeniu kosztów uzyskane w ten sposób pieniądze przekaze W. Z. (1).

Świadek był przekonany, iż w całości rozliczył się z W. Z. (1) za sprzedany pojazd dlatego kierowane względem niego roszczenia w tym zakresie ze strony A. W. (1) i K. C. na spotkaniu w dniu 3 kwietnia 2018 r. były bezpodstawne. O tym świadczyła też jego późniejsza postawa - już po odebraniu mu należącego do niego samochodu marki A. (...) - kiedy nie dokonywał żadnych spłat na poczet rzekomego zadłużenia.

Co do samego przebiegu zdarzenia wskazywał, iż kiedy zaparkował przy parkingu i podszedł do A. W. (1), podszedł do niego

K. C.. Pokazał mu broń, wyjął z niej magazynek - pokazując, iż znajdują się tam naboje - przeładował i krzychał, iż przestrzeli mu nogi jeżeli pokrzywdzony nie odda mu pieniędzy. Ostatecznie K. C. zażądał od pokrzywdzonego 10 tys. zł oraz oddania kluczyków od samochodu. Pokrzywdzony oddał kluczyki do swojego samochodu marki A. (...), obawiając się, że w przeciwnym wypadku zostanie postrzelony. Zachował dowód rejestracyjny, a od A. W. (1) dowiedział się, iż kiedy odda ww. kwotę, samochód zostanie mu zwrócony. Następnie pokrzywdzony zadzwonił po kolegę P. S. i razem z nim odjechał.

Ostatecznie samochód odebrał jakiś czas później z policyjnego parkingu, po telefonie od A. W. (1).

Świadek potwierdził również przesłuchiwany na rozprawie, iż T. K. (1) nie był bezpośrednim uczestnikiem zdarzenia w konsekwencji którego pokrzywdzony zmuszony był oddać A. W. (1) samochód, a pierwszy raz zobaczył go dopiero na rozprawie.

Zeznania świadka stanowiły też asumpt do ustalenia wartości przywłaszczonego pojazdu marki A. (...) na kwotę nie mniejszą niż 45.000 zł.

	<p><i>ZEZNANIA ŚWIADEK W. J.:</i></p> <p>oceniając treść zeznań świadek - żony A. J. (1) - Sąd miał na względzie, iż przesłuchiwana w toku śledztwa nie miała wiedzy na temat kwestii będących przedmiotem rozpoznania niniejszego postępowania. Dopiero słuchana przed Sądem przyznała, iż dopiero później od męża dowiedziała się o groźeniu mu bronią</p>	
	<p><i>CZEŚCIOWO WYJAŚNIENIA ŚWIADKA A. (...):</i></p> <p>Sąd ostrożnie podszedł do oceny wyjaśnień świadka biorąc pod uwagę, iż w odrębnym postępowaniu postawiono mu zarzut dokonania rozboju na A. J. (1) do którego popełnienia świadek nie przyznał się.</p> <p>Sąd za wiarygodną uznał tę część wyjaśnień świadka, w których opisał, iż w trakcie oczekiwania razem z Ł. B. (1) i K. C. na przyjazd pokrzywdzonego, ten ostatni oddalił się do innego kolegi (oskarżonego T. K. (1)) żeby z nim porozmawiać. Po powrocie, K. C. wyciągnął z reklamówki broń. Ta część zeznań świadka zbieżna była z relacjami tego ostatniego, Ł. B. (1) i A. J. (1) dlatego Sąd ją uwzględnił.</p>	

**WYJAŚNIENIA
ŚWIADKA K. C.:**

Sąd ostrożnie podszedł do oceny wyjaśnień świadka biorąc pod uwagę, iż w odrębnym postępowaniu postawiono mu zarzut dokonania rozboju na A. J. (1).

Tym niemniej, relacja świadka - spójna, logiczna i szczegółowa - której to wiarygodność wzmacniało to, iż świadek sam obciążał się odpowiedzialnością karną za czyn na szkodę A. J. (1) w ocenie Sądu zasługiwała w zasadniczej części na uwzględnienie. Świadek w sposób detaliczny opisał przebieg spotkań, na których to m.in. on dokonywał uzgodnień i rozliczeń z A. J. (1) w tym także te z dnia 3 kwietnia 2018 r.

Wskazywał - zbieżnie z relacją - pokrzywdzonego, iż rozbieżności co do rozliczeń dotyczyły dokonanej przez pokrzywdzonego sprzedaży samochodu marki M. (...), należącego do W. Z. (1) ps. (...). A. W. (2) miał od W. Z. (1) dowiedzieć się, że pokrzywdzony nie rozliczył się w pełni ze sprzedaży samochodu i taki był też główny temat spotkania z dnia 3 kwietnia 2018 r.

Wyjaśniał, iż przed przyjazdem

pokrzywdzonego z własnej inicjatywy zadzwonił do oskarżonego T. K. (1) i poprosił go o przywiezienie opisanej w zarzucie broni, co znajdowało potwierdzenie w treści nagrań uzyskanych w ramach kontroli operacyjnej.

Opisując przebieg zdarzenia, świadek wskazywał, iż oskarżony zatrzymał się samochodem w pewnej odległości od świadka oraz A.W. i Ł. B., a K. C. podszedł do niego. Wtedy oskarżony przekazał świadkowi reklamówkę z bronią. Dalej świadek wskazywał, że kiedy pokrzywdzony tłumaczył, iż nie ma pieniędzy, świadek wyciągnął przedmiotową broń z reklamówki, wyjął z niej magazynek żeby pokrzywdzony "widział naboje, że to nie są żarty".

Dalej opisując zdarzenie wskazywał, iż włożył z powrotem magazynek i wycelował w stronę stóp A. J. (1), krzyżąc jednocześnie, że jest kłamcą. Wystraszony pokrzywdzony chciał wtedy uspokoić świadka i twierdzić, że to niepotrzebne. Sąd uwzględnił tę relację świadka uzupełniając ją o tę część na okoliczność której zeznawali Ł. B. (1) i A. J. (1) tj. wyartykułowanej przez K.

C. wobec A. J. (1) groźbie przestrzelenia kolan/nóg.

Sąd miał też na względzie, iż wyjaśnienia świadka dotyczące braku reakcji A. W. (1) na wyciągnięta przez niego broń znajdowały potwierdzenie w zeznaniach A. J. (1). Świadek wskazywał dalej, iż włożył następnie pistolet do reklamówki i położył go na fotelu pasażera B., którym przyjechali A. W. i Ł. B..

Po okazaniu broni pokrzywdzony oddał świadkowi klucze do swojego A. (...), a świadek wziął je i zostawił auto na parkingu podziemnym pod mieszkaniem oskarżonego T. K. (1).

Za wiarygodne, albowiem znajdowały potwierdzenie m.in. w wyjaśnieniach Ł. B. (1) i utrwalonych rozmowach (k. 52) Sąd uznał te wyjaśnienia świadka w których wskazywał, iż broń po zdarzeniu z dnia 3 kwietnia 2018 r. oddał oskarżonemu A. W. (2). To również A. W. (2) - jak wskazywał świadek - miał odebrać A. (...) A. J. (1), które świadek zostawił pod mieszkaniem oskarżonego.

**CZEŚCIOWO
WYJAŚNIENIA
ŚWIADKA Ł. B. (3):**

Sąd ostrożnie podszedł do oceny wyjaśnień świadka

biorąc pod uwagę, iż w odrębnym postępowaniu postawiono mu zarzut dokonania rozboju na A. J. (1).

Tym niemniej, relacja świadka dotycząca zdarzenia z dnia 3 kwietnia 2018 r. w zasadniczej części zbieżna była z relacją świadka A. J. (1), przede wszystkim w zakresie grożenia przez K. C. przestrzeleniem kolan pokrzywdzonego (A. J. (2) wskazywał ogólniej nogi) dlatego Sąd uznał ją za wiarygodną.

Podobnie jak A. J. (1), świadek nie był w stanie stwierdzić, iż oskarżony był osobą, która przywiozła K. C. broń. Dlatego też w żaden sposób nie sposób uznać, iż treść jego wyjaśnień miała na celu bezpodstawne obciążanie oskarżonego.

(...):

uzasadnione wątpliwości Sądu musiały budzić okoliczność, czy to świadek nie zlecił bezpośrednio A. W. (1) odzyskania długu od A. J. (1). Co prawda jednoznacznie temu zaprzeczył, ale nie wykluczył przy tym, iż o samym istnieniu zobowiązania ze strony pokrzywdzonego mógł powiedzieć. Na pytanie obrońcy wskazywał też, że A. W. (2) wspominał

	<p>też o przedmiotowym A. pokrzywdzonego.</p> <p>Tym niemniej, istotne dla niniejszego postępowania były te zeznania świadka złożone przed Sądem, w których wskazywał, iż przekazał samochód marki M. (...) A. J. (1), ten w części się z nim rozliczył, a co do pozostałej części rozliczenie miało mieć miejsce po wyjściu świadka z zakładu karnego - które wyjście to jeszcze nie nastąpiło.</p>	
	<p><i>ZEZNANIA ŚWIADKA P. S.:</i></p> <p>zeznania świadka w swej treści korelowały z zeznaniami świadka A. J. (1) dlatego zasługiwały na uwzględnienie. Świadek nie był uczestnikiem zdarzenia z dnia 3 kwietnia 2018 r., jak jedynie wskazywał, odebrał pokrzywdzonego z parkingu pod sklepem (...). Jak świadek wskazywał, pokrzywdzony czekał na niego w towarzystwie dwóch mężczyzn, z których jednym był znany świadkowi A. W. (2). Z relacji pokrzywdzonego świadek miał wiedzę, że K. C. okazał mu broń i "przystawiał mu ją do głowy czy w inne miejsce" a później zabrał opisany w zarzucie samochód.</p>	
	<p><i>ZEZNANIA ŚWIADKA K. M.:</i></p>	

	<p>brak podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka - policjanta - na okoliczność przeprowadzonej interwencji w mieszkaniu oskarżonego i ujawnienia tam przedmiotowej broni palnej wraz z amunicją, treść zeznań znajdowała bowiem potwierdzenie w protokole przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) we W..</p>	
	<p>DECYZJA (...) nr (...) Z DNIA 18.09.2018 r. WRAZ Z NOTATKĄ URZĘDOWĄ z DNIA 10.07.2018 r.:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	
	<p>(...) Z (...) PROTOKOŁAMI ODTWORZENIA ZAPISÓW Z DŹWIĘKU:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu, albowiem jego autentyczność została także potwierdzona przez uczestników utrwalonych rozmów tj. oskarżonego T. K. (1) i świadka K. C.. Obaj ww. (K. C. w zakresie szerszym i to na jego wyjaśnieniach w tym zakresie Sąd oparł się przede wszystkim) odnieśli się</p>	

także przesłuchiwani do treści poszczególnych, odtwarzanych zapisów z kontroli operacyjnej. m

I tak, w rozmowie z dnia:

- 25.03.2018 r. (k. 54) obaj wymienieni rozmawiali o wymienionym z nazwiska A. J. (1). Rozmówca oskarżonego informował go o spotkaniu z ww., które ma odbyć się w kolejnym tygodniu i o którym oskarżony miał być poinformowany.

- 03.04.2018 r. godz. 14:41:43 do 14:43 (k. 56) K. C. poinformował oskarżonego, że ten około godziny 17 ma przywieźć mu (...) (tj. pistolet), który miał być użyty wobec "oporowego gościa" Oskarżony przyznał, iż jest dłużnikiem swojego rozmówcy i "jest w gotowości";

- 03.04.2018 r. godz. 15:35:56 do 15:36:32 (k. 57) oskarżony wskazywał, iż będzie na miejscu za maksymalnie 10 minut;

- 03.04.2018 r. godz. 15:48:26 do 15:48:57 (k. 58) K. C. popędzał oskarżonego;

- 03.04.2018 r. godz. 17:48:06 do 17:50:32 (k. 52) oskarżony poinformował rozmówcę, iż "F. przyjechał, jest wszystko dobrze";

- 04.04.2018 r. godz. 19:34:37 do 19:36:53 (k. 61) oskarżony wyrażał

	<p>zainteresowanie dalszą postawą osoby określonej jako "gruszka";</p> <p>- 05.04.2018 r. godz. 18:28:47 do godz. 18:34:03 (k. 62-63) oskarżony pytał rozmówce "rozprucie chyba nie nastąpi nie?" po czym sam dodał, w odpowiedzi do rozmówcy, iż "rozprucie już by było".</p> <p>Ocena treści przedmiotowego dowodu - z w zakresie nie tylko rozmów prowadzonych bezpośrednio przed jak i po zdarzeniu z dnia 3 kwietnia 2018 r., ale również tych z lutego 2018 r. nakazywała w ocenie Sądu uznać, iż wbrew twierdzeniom oskarżonego, nie obawiał się on K. C. i nie znajdował się pod jakąkolwiek presją wynikająca z zachowania ww., a nadto wiedział jaki jest powód udostępnienia przez niego w dniu 3 kwietnia 2018 r. broni opisanej w zarzucie.</p>	
	<p>OPINIE Z PRZEPROWADZONYCH BADAŃ Z ZAKRESU BRONI I BALISTYKI:</p> <p>patrz punkt 1.1.2</p>	
	<p>TABLICE POGLĄDOWE:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	

	<p>DANE O KARALNOŚCI:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu</p>	
	<p>OPINIA SĄDOWO-PSYCHIATRYCZNA:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w sporządzonej przez profesjonalny podmiot, a swej treści szczegółowej, zrozumiałej i pełnej opinii</p>	
	<p>OPINIA Z ARESZTU ŚLEDZCZEGO:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu na okoliczność zachowania oskarżonego</p>	
1.1.2		<p>CZĘŚCIOWO WYJAŚNIENIA OSKARŻONEGO T. K. (1):</p> <p>Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a Sąd uznał tę część wyjaśnień oskarżonego, w których ten wskazywał, iż od marca 2017 r. posiadał opisaną w zarzucie broń i amunicję, albowiem treść tych wyjaśnień znajdowała potwierdzenie w zeznaniach świadka K. C.</p>

		<p>Oskarżony przyznał, iż przechowywał ją we własnym mieszkaniu co znajdowało potwierdzenie m.in. w protokole przeszukania.</p>
	<p>WYJAŚNIENIA ŚWIADKA K. C.:</p> <p>Świadek opisał, iż oskarżony kupił od niego przedmiotową broń za kwotę 6500 zł, wcześniej nabywając ją od bliżej nieokreślonego mężczyzny o imieniu R.. (a wskazać należy, iż takowy zarzut przedstawiono odmawiającemu składania wyjaśnień w niniejszej sprawie R. K. (1))</p> <p>Odnosnie okoliczności świadczących o tym, iż te wyjaśnienia świadka zasługiwały na uwzględnienie i faktycznym właścicielem broni był oskarżony Sąd odniósł się szerzej w punkcie 2.2. przy wskazaniu, dlaczego nie uwzględnił wyjaśnień zaprzeczającego tym okolicznościom oskarżonego.</p>	
	<p>CZEŚCIOWO WYJAŚNIENIA ŚWIADKA ŚWIADKA Ł. B. (3):</p> <p>Wyjaśnienia świadka dotyczące kwestii zwrotu przedmiotowej broni pośrednio świadczyły o tym, iż jej</p>	

faktycznym właścicielem był oskarżony T. K. (2).

Świadek wyjaśniając na k. 118-119 rozpoznał bowiem w toku okazania tablicy poglądowej oskarżonego T. K. (1) jako osobę, która po zdarzeniu z dnia 3 kwietnia 2018 r. od niego i A. W. (1) odebrała opisany w zarzucie pistolet. Co prawda swoją pewność deklarował wtedy "na 70%" a przed Sądem zaprzeczał treści tych wyjaśnień, Sąd uwzględnił te złożone w toku śledztwa. Pod protokołem przesłuchania znajdował się bowiem własnoręczny podpis świadka i brak jest przesłanek aby uznać, aby treść znajdujących się tam wyjaśnień nie odzwierciedlała wypowiedzianych przez świadka słów. Wcześniej na k. 116 świadek wyjaśniał, iż to K. C. skierował świadka oraz A. W. (1) na ul. (...), gdzie odebrano od nich przedmiotową broń.

***ZEZNANIA ŚWIADKA
M. G.:***

Sąd ostrożnie podszedł do oceny zeznań świadka biorąc pod uwagę, iż w odrębnym postępowaniu postawiono mu zarzuty z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Tym niemniej, Sąd za wiarygodne uznał istotną dla niniejszej sprawy tę jego część zeznań, kiedy opisywał spotkanie

	<p>z oskarżonym T. K. (1). W jego toku ten ostatni, okazał świadkowi schowaną pod bluzą broń, która świadek "na 90%" zidentyfikował jako pistolet (...). Świadek nie miał wiedzy jakie były okoliczności wejścia przez oskarżonego w posiadanie przedmiotowej broni, ale zeznawał, iż oskarżony mówił, że to "jego klamka". Zeznania świadka jako szczegółowe i logiczne Sąd uznał za zasługujące na uwzględnienie.</p>	
	<p>ZEZNANIA ŚWIADKA K. M.:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania wiarygodności zeznań świadka - policjanta - na okoliczność przeprowadzonej interwencji w mieszkaniu oskarżonego i ujawnienia tam przedmiotowej broni palnej wraz z amunicją, treść zeznań znajdowała bowiem potwierdzenie w protokole przeszukania pomieszczeń przy ul. (...) we W..</p>	
	<p>OPINIE Z PRZEPROWADZONYCH BADAŃ Z ZAKRESU BRONI I BALISTYKI:</p> <p>brak podstaw do kwestionowania konkluzji przedstawionych w sporządzonych przez profesjonalny podmiot, a w swej treści szczegółowych,</p>	

zrozumiałych i pełnych opinii.

Z treści ww. wynikało, iż zabezpieczona w mieszkaniu oskarżonego T. K. (1) broń palna to pistolet samopowtarzalny (...) kaliber 9 mm nr (...) produkcji ukraińskiej oraz 75 nabojów kal. (...) M.. Pistolet jest bronią palną w świetle przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie. Broń była sprawna i można było przy jej użyciu oddawać strzały nabojami pistoletowymi kal. (...). Pistolet nie nosił śladów samodziiałowych przeróbek i nie figurował w rejestrze (...) Broń.

Naboje kal. (...) M. są amunicja do broni palnej podlegającej pod przepisy ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, na której posiadanie wymagane jest pozwolenie.

***PROTOKÓŁ
PRZESZUKANIA
POMIESZCZEŃ PRZY
UL. (...) WE (...):***

brak podstaw do kwestionowania prawdziwości i wiarygodności dowodu, ujawnienie w mieszkaniu oskarżonego T. K. (1) broni i amunicji opisanej w zarzucie.

<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	
<p>1.1.1</p>		<p>CZEŚCIOWO WYJAŚNIENIA OSKARŻONEGO T. K. (1) (k. 159-164; 221-223; 224-225, 276; 311-313, 584-586; 765v-768)</p> <p>Sąd odrzucił te wyjaśnienia oskarżonego, w których ten nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, uznając - w ślad za pozostałym zgromadzonym i uznanym za wiarygodnym materiałem dowodowym - iż treść tych wyjaśnień stanowi wyłącznie jego linię obrony, obliczoną na zminimalizowanie jego odpowiedzialności karnej,</p> <p>Treść zabezpieczonych i opisanych w niniejszym uzasadnieniu utrwalonych rozmów telefonicznych, a także uznanych za wiarygodne zeznań K. C. nie pozwalała na uznanie, iż oskarżony w jakikolwiek sposób obawiał się K. C. i żeby powyższa obawa determinowała jego późniejsze zachowanie, związane z przywiezieniem</p>	

	<p>wyżej wymienionemu przedmiotowej broni. W żadnej z zabezpieczonych rozmów nie przejawiał się podkreślany przez oskarżonego lęk i strach przed świadkiem.</p> <p>Mając na uwadze powyższe dowody odrzucić również należało wersję oskarżonego, iż jakoby nie miał świadomości w jakim celu przywozi w dniu 3 kwietnia 2018 r. broń K. C. i jakim celu zostanie ona użyta. Szczególnie naiwne w kontekście zgromadzonego materiału dowodowego były w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku śledztwa na k. 586 i potwierdzone w toku rozprawy głównej, jakoby wioząc przedmiotową broń z amunicją liczył na to, iż K. C. sprzeda ją komuś.</p>	
	<p>CZEŚCIOWO WYJAŚNIENIA ŚWIADKA A. (...):</p> <p>Sąd odrzucił wersję przedstawianą przez świadka, jakoby pokrzywdzony A. J. (1) nie został doprowadzony przy użyciu broni palnej do stanu bezbronności i następnie dokonano zaboru jego samochodu. A. W. (2) wskazywał bowiem, iż pojazd wraz z kluczykami został oddany dobrowolnie przez pokrzywdzonego w ramach wzajemnych</p>	

rozliczeń. Ta treść wyjaśnień sprzeczna była z zeznaniami pokrzywdzonego oraz wyjaśnieniami świadka K. C. i Ł. B. (1).

Z uwagi na sprzeczność z uznanymi za wiarygodne w tym zakresie zeznaniami A. J. i K. C. Sąd odrzucił również część wyjaśnień świadka, w której wskazywał on, iż natychmiast po wyjęciu przez K. C. broni świadek zabrał mu ją, a pokrzywdzony nie miał powodu - również z uwagi na ich wcześniejszą znajomość - aby w jakikolwiek sposób odczuwać lęk i strach związany z przebiegiem zdarzenia, w tym wyjęciem broni palnej. Stanowczo tej wersji zaprzeczył pokrzywdzony, wskazując, iż A. W. (2) nie zareagował w żaden sposób, a zachowanie K. C. wzbudziło w nim strach.

Sąd odrzucił również tę część wyjaśnień świadka, w których podnosił, iż po zdarzeniu przedmiotową broń oddał K. C..

Jak wynikało bowiem z uznanych za wiarygodne wyjaśnień tego ostatniego oraz protokołu odtworzenia zapisu dźwięku z utrwalonych rozmów (k. 52v) i wyjaśnień Ł. B. (1), to właśnie on razem z A. W. (1) zwrócił przedmiotową

	broń oskarżonemu T. K. (1).	
	<p>CZEŚCIOWO WYJAŚNIENIA ŚWIADKA ŚWIADKA Ł. B. (3):</p> <p>Sąd odrzucił tę część wyjaśnień świadka, w których wskazywał on, iż to A. W. (2) zabrał K. C. przedmiotową broń w toku zdarzenia z dnia 3 kwietnia 2018 r., albowiem ta treść wyjaśnień świadka była sprzeczna z uznanymi za wiarygodne w tym zakresie wyjaśnieniami K. C. i zeznaniami A. J. (1).</p>	
	<p>ZEZNANIA ŚWIADEK K. K. (k. 205-206, 206-207, 389v tom sądowy):</p> <p>zeznania świadek dotyczące świadka K. C., rzekomych pobić oskarżonego z jego strony i strachu jaki powszechnie wzbudzał, skonfrontowane z obiektywnym dowodem w postaci nagrań z kontroli operacyjnej nakazywały odrzucić wersję, iż przywożąc świadkowi broń oskarżony znajdował się a anormalnej sytuacji motywacyjnej.</p>	
	<p>ZEZNANIA ŚWIADKA R. K. (2) (k. 450 tom sądowy):</p> <p>świadek nie miał wiedzy o zdarzeniach będących przedmiotem niniejszego</p>	

	<p>postępowania i zaprzeczył jakoby miał sprzedać lub pośredniczyć w sprzedaży broni K. C., a jego zeznania w tym zakresie sprzeczne były ze szczegółową relacją tego ostatniego.</p>	
<p>1.1.2</p>		<p>CZĘŚCIOWO WYJAŚNIENIA OSKARŻONEGO T. K. (1) (k. 159-164; 221-223; 224-225, 276; 311-313, 584-586; 765v-768)</p> <p>Sąd odrzucił te wyjaśnienia oskarżonego, w których ten zaprzeczył, iż zabezpieczona w jego mieszkaniu broń i amunicja nie stanowiły jego własności. Jakkolwiek kwestia ta nie była istotna dla wypełnienia znamion zarzucanego mu czynu - wszak oskarżony sam przyznał, iż przedmiotową broń posiadał - w tym zakresie Sąd oparł się na szczegółowych i tym samym wiarygodnych zeznaniach K. C., który opisywał, iż sprzedał ją oskarżonemu za kwotę 6500 zł.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie kwestii własności zabezpieczonej broni z amunicją sprzeczne były z uznanymi za wiarygodne zeznaniami świadka M. G..</p> <p>Zeznania tego świadka wprost zaprzeczały wersji oskarżonego, iż jakoby tylko przechowywał przedmiotową broń i amunicję w swoim</p>

mieszkanu a świadczyły o tym, iż oskarżony był tej broni właścicielem. Również treść zeznań ww. świadka była sprzeczna z wyjaśnieniami oskarżonego na k. 160, jakoby z przedmiotową bronią nigdzie nie wychodził.

Kolejnym argumentem, który nakazywał odrzucić wyjaśnienia co do własności przedmiotowej broni jest okoliczność związana ze zwrotem broni i amunicji po zdarzeniu z dnia 3 kwietnia 2018 r. Oskarżony wskazywał, iż zwrócił mu ją K. C., także A. W. (2) wskazywał, iż po zabraniu K. C. broni na parking przy C. zwrócił mu ją. Do tej kwestii Sąd odniósł się przy wskazaniu powodów do nieuwzględnienia części wyjaśnień A. W. (1) w punkcie 2.2 i oparł się w tym zakresie na wyjaśnieniach K. C. i Ł. B. (1). Dodatkowo wskazać należy, iż w rozmowie na k. 52v oskarżony T. K. (1) informuje K. C., iż pistolet został mu zwrócony. Jest logicznym, że nie robiłby tego gdyby to ww. mu ją zwrócił.

W ocenie Sądu treść wyjaśnień oskarżonego dotycząca zwrotu przedmiotowej broni stanowiła jedynie kolejną nieudolną próbę wykazania przez T. K. (1), iż faktycznym właścicielem

		przedmiotowej broni i amunicji był K. C..	
	<p>WYJAŚNIENIA ŚWIADKA A. (...) (k. 83-86; 822-823)</p> <p>Sąd odrzucił wyjaśnienia ww. świadka w części, w której wskazywał on, iż przedmiotowa broń, którą wykorzystano w zdarzeniu z dnia 3 kwietnia 2018 r. była własnością K. C., albowiem te wyjaśnienia oskarżonego sprzeczne były z uznanym przez Sąd za wiarygodny materiałem dowodowym w tym wyjaśnieniach świadka K. C., zeznaniami świadka M. G. i pośrednio wyjaśnieniami Ł. B. (1) związanymi ze zwrotem przedmiotowej broni oskarżonemu T. K. (1).</p>		
	<p>ZEZNANIA ŚWIADEK K. K. (k. 205-206, 206-207, 389v tom sądowy):</p> <p>zeznania świadek - żony oskarżonego - Sąd odrzucił z uwagi na ich niekonsekwencję i niezgodność z zasadami doświadczenia życiowego, uznając, iż ich treść stanowi próbę umniejszenia odpowiedzialności karnej oskarżonego. Świadek przesłuchiwana w toku śledztwa tłumaczyła, iż nie wiedziała, iż oskarżony przechowuje w ich mieszkaniu broń.</p>		

	<p>Dodawala, iz pewnego dnia podczas jednej z imprez oskarzony pokazal jej broń, a świadek myslala, iz jest to broń sportowa. Za chwile jednak wskazywala, iz nie potrafi odróżnić broni sportowej od ostrej.</p> <p>Dodawala również, iz "nie sądzi", że broń stanowiła własność oskarżonego i spekulowała, iz ktoś mógł mu ją przynieść.</p> <p>Dopiero przed Sądem wskazywala, iz podejrzewa, że broń stanowiła własność K. C. i prawdopodobnie kazal ją przetrzymywac oskarżonemu. O nim nie wspominala w ogóle w śledztwie, tłumaczac się, strachem przed nim.</p>	
	<p><i>ZEZNANIA ŚWIADKA R. K. (2) (k. 450 tom sądowy):</i></p> <p>świadek nie miał wiedzy o zdarzeniach będących przedmiotem niniejszego postępowania i zaprzeczyl jakoby miał sprzedac lub pośredniczyć w sprzedaży broni K. C.. Podkreślenia wymagala okoliczność, iz ww. świadka i jego żonie oskarżono w odrębnym od niniejszego postępowaniu m.in o czyn m.in. związany ze sprzedażą przedmiotowej broni K. C..</p>	
<p>3. <i>PODSTAWA PRAWNA WYROKU</i></p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I.	T. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Wina i sprawstwo oskarżonego T. K. (1) w zakresie zarzucanego mu czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. nie budziła wątpliwości Sądu.</p> <p>Przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. polega na kradzieży, czyli na zaborze cudzej rzeczy ruchomej w celu przywłaszczenia, to znaczy na wyjęciu rzeczy ruchomej spod władztwa osoby uprawnionej we władanie sprawcy, przy czym sprawca, realizując znamię przywłaszczenia, musi działać w celu włączenia rzeczy do swego majątku, objęcia w posiadanie lub postępowania jak z rzeczą własną. Aby wypełnić wszystkie, opisane w art. 280 § 1 k.k., znamiona przestępstwa rozboju, sprawca, dokonując kradzieży, musi ponadto użyć enumeratywnie wymienionych w tym przepisie szczególnych sposobów zachowania skierowanych na osobę, a polegających na użyciu</p>			

bądź przemocy, bądź groźby jej natychmiastowego użycia, albo też na doprowadzeniu człowieka do stanu nieprzytomności lub bezbronności. Od strony podmiotowej sprawca musi działać z zamiarem bezpośrednim, kierunkowym, a więc w celu przywłaszczenia.

Dla wypełnienia znamion kwalifikowanego typu rozboju, opisanego w art. 280 § 2 k.k., wymagane jest posługiwanie się przez sprawcę przy jego popełnieniu bronią palną, nożem lub innym podobnie niebezpiecznym przedmiotem lub środkiem obezwładniającym albo działaniem w inny sposób bezpośrednio zagrażający życiu lub wspólnie z inną osobą, która posługuje się taką bronią, przedmiotem, środkiem lub sposobem.

Użyte w znamionach art. 280 § 2 k.k. słowo "posługuje się" interpretowane jest w literaturze i orzecznictwie stosunkowo szeroko. W szczególności przyjmuje się, że "posługiwanie się" ma szerszy zakres znaczeniowy od czasownika "używa" i obejmuje wszelkie manipulowanie takimi środkami, w tym także ich okazywanie w celu wzbudzenia w ofierze obawy ich użycia (vide: wyrok SA w Lublinie

z 14.10.2004 r., II Aka 182/04, Prok. i Pr. 2005, nr 7-8, poz. 28). Każda zatem forma demonstrowania broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu (np. przystawianie go do ciała ofiary lub chociażby konkludentne prezentowanie groźby natychmiastowego jego zastosowania) w celu dokonania zaboru rzeczy, zmierzająca do spotęgowania przemocy względnie groźby jej zastosowania lub wywołania większej obawy i poczucia zagrożenia, może być uznana za posługiwanie się tym narzędziem lub przedmiotem (vide: wyrok SN z dnia 3.05.1984 r., II KR 81/85, OSNPG 1984, Nr 11, poz. 99 oraz zawierające tak samo brzmiące tezy wyroki SN z 7 kwietnia 1971 r., IV KR 22/71, OSNPG 1971, Nr 10, poz. 181; z 29 września 1971 r., IV KR 186/71, OSNPG 1972, Nr 1, poz. 12; z 18 kwietnia 1984 r., II KR 73/84, OSNKW 1984, Nr 9, poz. 91 i z 12 listopada 1985 r., IV KR 274/85, OSNKW 1986, nr 9-10, poz. 78; O. Górniok (w:) System prawa karnego..., s. 432 i n.; W. Świda (w:) I. Andrejew, W. Świda, W. Wolter, Kodeks karny..., s. 643 i n.; A. Marek, Prawo karne..., s. 542 i n.; J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 560

i n.). (Zoll Andrzej (red.), Barczak-Oplustil Agnieszka, Bogdan Grzegorz, Ćwiąkalski Zbigniew, Dąbrowska-Kardas Małgorzata, Kardas Piotr, Majewski Jarosław, Raglewski Janusz, Rodzynkiewicz Mateusz, Szewczyk Maria, Wróbel Włodzimierz, Kodeks karny. Część szczególna. Tom III. Komentarz do art. 278-363 k.k., Zakamycze, 2006, teza 89).

Stosownie zaś do treści art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo m.in. ten, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie.

Zgromadzone w niniejszej sprawie dowody wskazywały jednoznacznie, iż K. C. ps. (...), Ł. B. (1) ps. (...) i A. W. (2) ps. (...) dopuścili się względem A. J. (1) przestępstwa rozboju zabierając mu w celu przywłaszczenia należący do tego ostatniego pojazd. K. C. w tym celu posłużył się okazanym pokrzywdzonemu przedmiotowym pistoletem, grożąc mu przy tym przestrzeleniem nóg/kolan. Takie działanie doprowadziło do rezygnacji przestraszonego pokrzywdzonego z

dalszych rozmów i wydania na żądanie sprawców kluczyków do należącego do A. J. (1) samochodu marki A. (...). Bez wątpienia zatem wypełnione zostały znamiona czynu z art. 280 § 2 k.k. Bez znaczenia dla prawnokarnej oceny zachowania wyżej wymienionych były rozbieżności co do kwestii rozliczeń pomiędzy W. Z. (1), a pokrzywdzonym. Istnieje bowiem szereg innych, dozwolonych sposobów na rozwiązanie tego typu sporów, bez potrzeby uciekania się do popełnienia czynu zabronionego. Nie sposób przy tym przyjąć, jak chciałby obrońca, iż zachowanie sprawców miałooby wypełniać znamiona czynu z art. 191§2 kk. Pomiędzy sprawcami, a pokrzywdzonym nie istniało żadne zobowiązanie, pokrzywdzony nie był im nic winien, sprawcy nie działali także w imieniu i na rzecz W. Z. (1). Ponadto sprawcy pozbawili pokrzywdzonego władztwa nad pojazdem o wartości co najmniej 45.000zł, a więc dużo wyższej wartości, aniżeli ewentualne zobowiązanie pomiędzy pokrzywdzonym, a W. Z. (2).

Brak było dowodów pozwalających uznać, iż

oskarżony T. K. (1) przywożąc na prośbę K. C. opisaną w opisie czynu broń wraz z amunicją znajdował się w anormalnej sytuacji motywacyjnej, która zmusiła go do przedmiotowego działania. Swoim zachowaniem oskarżony T. K. (1) realnie ułatwił K. C., to z nim bowiem dokonywał ustaleń, który działał z pozostałymi sprawcami, dokonanie rozboju na osobie A. J. (1). Jak bowiem wynikało z zeznań tego ostatniego, to działanie K. C., który groził mu bronią i wyartykułowana groźba oddania strzału spowodowała, iż pokrzywdzony oddał kluczyki do przedmiotowego samochodu. W ocenie Sądu miał także pełną świadomość co do tego, że przywieziona przez niego broń zostanie wykorzystana w celu przestępczym na osobie A. J. (1).

#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	II.	T. K. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Wina i sprawstwo oskarżonego T. K. (1) w			

zakresie zarzucanego jemu czynu z 263 § 2 k.k. nie budziło wątpliwości Sądu.

Przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. dopuszcza się ten kto bez zezwolenia posiada broń palną lub amunicję. Jest to przestępstwo powszechne, który może zostać popełnione umyślnie w obu postaciach zamiaru.

Przedmiotem czynu jest broń palna albo amunicja. Kodeks karny nie podaje definicji tych pojęć, a znajdują się one w ustawie z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji (Dz.U. 1999 r., nr 53 poz. 549 z późn. zm.). W orzecznictwie utrwalił się pogląd, iż „posiadaniem” broni palnej lub amunicji jest każde władanie nimi, jeżeli tylko towarzyszy sprawcy taki zamiar, nawet bez chęci zatrzymania tych rzeczy na własność. Przestępstwo ma charakter trwały, polegający na utrzymywaniu określonego stanu bezprawnego, który zaczyna się z chwilą wejścia w „posiadanie” broni palnej lub amunicji, a kończy się w wyniku przekazania tych rzeczy organom ścigania albo innej osobie do całkowitej dyspozycji bądź nieodwracalnego zniszczenia lub porzucenia. (vide: wyrok SN z dnia 13.08.1993

r., WR 107/93, OSNKW 1993, nr 11-12, poz. 74).

W realiach niniejszej sprawy, jak ustalił Sąd na podstawie opinii biegłego z zakresu broni i balistyki, zabezpieczona w mieszkaniu oskarżonego T. K. (1) broń palna w postaci pistoletu samopowtarzalnego (...) kaliber 9 mm nr (...) produkcji ukraińskiej oraz 75 nabojów kal. (...) M. jest bronią palną i amunicją na którą w świetle przepisów ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji wymagane jest pozwolenie. Oskarżony takiego pozwolenia nie posiadał, dlatego też bez wątpienia wypełnił znamiona przypisanego jemu przestępstwa.

Jakkolwiek Sąd uznał na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego, iż broń i amunicja ta stanowiły de facto własność oskarżonego to mając na względzie przytoczone wyżej orzecznictwo - nawet gdyby tak nie było - to oskarżony bez wątpienia władał przedmiotową bronią i amunicją. Ponad rok była ona bowiem przechowywana w jego mieszkaniu, a on sam przyznawał, iż udostępniał ją kilkukrotnie K. C..

Asumptem do zmiany czasookresu przypisanego czynu była zaś treść

<p>wyjaśnień oskarżonego, który wskazywał, iż broń znajduje się w jego posiadaniu od marca 2017 r., jak też nie do końca sprecyzowany okres przez K. C. w tym zakresie, którego treść twierdzeń nie przeczy wyjaśnieniom oskarżonego w tym zakresie.</p>			
#	<p>3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem</p>		
<p>Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej</p>			
#	<p>3.3. Warunkowe umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.4. Umorzenie postępowania</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania</p>			
#	<p>3.5. Uniewinnienie</p>		
<p>Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz</p>			

związłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. K. (1)	I. i II.	I. i II.	<p>Oskarżony w zakresie wszystkich przypisanych przestępstw działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim.</p> <p>Brak było okoliczności wyłączających winę i bezprawność przypisanych mu czynów. W chwili popełnienia przypisanych czynów oskarżony nie miał zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej poczytalności i w pełni zdawał sobie sprawę z bezprawności przedsięwziętych działań.</p> <p>W ocenie Sądu wymierzone w granicach ustawowego zagrożenia kary jednostkowe pozbawienia wolności czynią zadość społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także spełniają swoje zadania w zakresie prewencji generalnej, polegające na kształtowaniu w społeczeństwie postawy</p>

poszanowania prawa, wypełniając przy tym dyrektywy wymienione w art. 53 k.k. Wymierzone kary nie przekraczają stopnia winy i społecznej szkodliwości przypisanych przestępstw.

Jako wysoki należało ocenić stopień winy i społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu z art. 18 § 3 k.k. w zw. z art. 280 § 2 k.k. Swoim działaniem ułatwił on bowiem popełnienie czynu skierowanego przeciwko mieniu oraz zdrowiu i wolności człowieka. Pełna świadomość celu w jakim ma zostać użyta przywieziona przez niego broń nie powstrzymała oskarżonego przed wejściem na drogę przestępstwa co należy ocenić jako postawę naganną i wymagającą odpowiedniej reakcji prawnokarnej.

Dopuszczając się zaś przestępstwa z art. 263 § 2 k.k. oskarżony godził w porządek publiczny, który przejawia się w tym, że broń palna nie znajduje się w dyspozycji osób nieuprawnionych, a społeczna szkodliwość tego czynu ocenić należy jako znacznie wyższą od znikomej. Oskarżony posiadał bez zezwolenia broń i amunicję, którą posłużono się za wiedzą i pomocą oskarżonego przy dokonaniu rozboju.

			<p>Broń ta była zdalna do wystrzeliania pocisków zgodnie ze swoim przeznaczeniem.</p> <p>Jako okoliczności obciążające w odniesieniu do obu czynów Sąd uznał uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego.</p> <p>Jako okoliczności łagodzące Sąd uznał przyznanie się oskarżonego do popełnienia czynu opisanego w pkt. II. części wstępnej wyroku, a w stosunku do obu czynów umiarkowanie pozytywną opinię z aresztu śledczego</p>
T. K. (1)	III.	I.-II.	<p>Sąd wymierzając karę łączną pozbawienia wolności zastosował zasadę asperacji, mając na uwadze w szczególności związek podmiotowo-przedmiotowy popełnionych przestępstw, bacząc również na to, by wymierzona kara odpowiada celom zapobiegawczym i wychowawczym kary.</p> <p>W ocenie Sądu, wymierzona przy zastosowaniu kara łączna w wymiarze 5 lat pozbawienia wolności jest właściwą reakcją na popełnione przez oskarżonego przestępstwa. Oskarżony jest bowiem osobą wielokrotnie uprzednio skazywaną za przestępstwa z ustawy o</p>

przeciwdziałaniu narkomanii. Pomimo zapadających wobec niego kolejnych wyroków skazujących i izolacji penitencjarnej nie zweryfikował on swojej postawy, a jego zachowanie w dalszym stopniu urąga normom społecznym i prawnokarnym czego wyrazem jest niniejsze postępowanie.

Przy wybieraniu zasady łączenia kar Sąd uznał, że nie zachodzą przesłanki do pełnej kumulacji. Kumulacja kar stanowi dolegliwość, która przekraczałaby potrzeby resocjalizacyjne. Z drugiej zaś strony nie zachodziły przesłanki do pełnej absorpcji kary. Orzeczenie kary łącznej w wysokości odpowiadającej najwyższej z podlegających łączeniu kar, prowadziłoby do stanu bezkarności za pozostałe czyny. Fakt ten spowodowałby u oskarżonego jak i w odczuciu społecznym przekonanie o nieponoszeniu konsekwencji karnej czynu.

Wskazać również należy, iż wymiar kary łącznej nie ma stanowić premii dla sprawcy przestępstw, a stanowić odzwierciedlenie całościowej oceny jego zachowań, będąc przy tym właściwą, celową z punktu

			prewencyjnego - reakcją na popełnione czyny.
5. Inne ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
T. K. (1)	IV.	III.	Sąd na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności.
T. K. (1)	V.	I.-II.	rozstrzygnięcie w przedmiocie dowodów rzeczowych znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 44 § 6 k.k.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. Koszty procesu			

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VI.	rozstrzygnięcie o kosztach procesu znajdowało swoje oparcie w przepisie art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 5 z zw. z art. 6 ustawy o opłatach w sprawach karnych	
7. Podpis		